

ပဲခူးရင်း

ကြင်ရာသုတေသန

ဒုတိယအကြိမ်

(၁)

ကြည့်။ ကျွန်မထင်တဲ့ အတိုင်း ဖြစ်နေပြီ။ ပြောထားပါရဲ့ ။ သူငယ်ချင်းတွေကို အဖော်ခေါ်မလာပါနဲ့ ခေါ်လာရင် ပိုက်ဆံတွေ အများကြီးကုန်မယ်လို့။

အခုတော့ ကောင်းလား။ ဟိုမှာစားနေလိုက်ကြတာ ဝေသာန္တရာလှည်းမှောက်ပြီး လှူတဲ့ အတိုင်းပဲ။

အံ့မယ်၊ အံ့မယ်.....ထပ်မှာ ကြပြန်ပြီး သူကလည်း ပြုံးနေလို့ ။ ဒါကို တော်တော် ကျေနပ်နေပုံပဲ။

တွေ့မယ်။ သင်း....တွေ့မယ်။ ဒီလောက်တောင် လက်ဖွာတဲ့ သင်း။

ကျွန်မရဲ့ မျက်နှာမှာ ဒေါသရိပ်တွေ တရိပ်ရိပ်တက်လာပါတယ်။ မဖြစ်သေးပါဘူးလို့ ။

"ကြွေ.... လာလေ၊ ဒီမှာ ကိုယ်တို့ က ကြွေကို စောင့်ရင်းအားပေးနေကြပြီ"

ကျွန်မက မပြုံးချင် ပြုံးချင်ပုံစံမျိုးနှင့် သူ့ဘေးနားဝင်ထိုင်လိုက်တယ် ။

"ကဲ....သူငယ်ချင်းတို့ ဒီနေ့ဟာ အခုမှ ပိုပြီး ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိသွားတယ်။ စောစောတုန်းကထိတော့ မင်္ဂလာမရှိ

သေးဘူး။ ဒီနေ့.....မင်းနိုင်ဦးဆိုတဲ့ ဟော့ဒီငါ့ရဲ့ ချစ်သူ ကြွေကြွေတင့်ရဲ့ နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်မြောက်မွေးနေ့မှာ ချစ်သူဖြစ်တဲ့ ငါက ဒီလိုဂုဏ်ပြုဇဉ်းခံ ကျွေးမွေးတာ ဘယ်လောက်မင်္ဂလာရှိလဲ၊ အခုမှ မင်္ဂလာရှိသွားတာ"

"မင်းနိုင်ဦးရေ ဒီထက် မင်္ဂလာရှိချင်ရင် ဘီယာစတေရှင်မှာ ဘာ လေး ညာလေး ဒီညလုပ်ဦးကွာ"

"လုပ်ပေးရမှာ ပေါ့ သန့်ဇော်ရာ"

လုပ်ပြန်ပြီ။ သင်းက.....ဟိုကပြောတာနဲ့ အလွယ်တကူပဲ။ သူ့သူငယ် ချင်းဆိုတဲ့ ကျွန်မ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ကိုယ့်ပစ္စည်းမဟုတ်တိုင်း ကိုယ်မရှာရတိုင်း ဝိုင်းအုံဆုံးမကြတော့မယ်။ သင်းနဲ့ တော်တော်ခက်ပါ လား ကျွန်မတားရတော့မယ်။

"ကိုမင်း.....ဒီနေ့ဟာ ကြွေမွေးနေ့ဆိုတော့ ဒါပြီးရင် ဘုရားသွားကောင်းမှုတွေ ဘာတွေလုပ်ရမှာ ဆိုတော့ ကိုမင်းနဲ့ ကြွေကော ကုသိုလ်ရ အောင် ဒီည ဘီယာမသောက်ရဘူး"

"ဟာ....ဟုတ်တာပေါ့၊ ကိုယ်မေ့သွားတယ်၊ သူငယ်ချင်းတို့ ရေ ညပွဲ ကိုတော့ ဆောရီးပဲကွာ"

အခုကျတော့လည်း ဟုတ်လို့ ။ ဟိုကသူငယ်ချင်းတွေတော့ မျက်နှာ တွေ ပျက်ကုန်ပြီ။ သင်းတို့ က အချဉ်ဖမ်းလို့ ရမလား။ ဘီယာသောက်ချင်ရင် ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ ကိုယ်သောက်ပေါ့။

"ကြွေ.....ဘာစားမလဲ၊ ကိုယ်ထပ်မှာ လိုက်မယ်"

"နေ့.....နေ"

ကျွန်မလက်ခါပြလိုက်တယ်၊ မခါလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒီလောက်စားပွဲပေါ် မှာ မှာ ထားတာတွေ များ နေတာကို ထပ်မှာ ဦးမယ်တဲ့ ။ တွေ့မယ်....

တွေ့မယ်။

ကျွန်မလည်း မထူးတော့တာမို့ စားပွဲပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ဟာတွေကိုပဲ ယူစားမိတယ်။ သူကတော့ ဟိုဟာ ဒီဟာ လျှောက်ထည့်ပေးပါတယ်။

"မင်းနိုင်ဦးနဲ့ ကြွေကြွေတင့် နောင်ကို ညားကြရင်လည်း မွေးနေ့တိုင်းမှာ ဒီလိုပဲ ကျွေးနိုင်ကြပါစေလို့ "

သူငယ်ချင်းတွေက ဝိုင်းပြီး ဆုတောင်းပေးပြီး ဆိုင်ထဲက နှုတ်ဆက်ထွက်သွားကြပါတယ်။ ဗိုလ်လည်း ပြည့်သွားပြီကိုး။

ဆိုင်ထဲမှာ သူနဲ့ ကျွန်မပဲ ရှိတော့တယ်။ အဲ....ကျန်တဲ့ ဝိုင်းတွေမှာတော့ စားသူတွေ အချို့ရှိတာပေါ့လေ။

"ပိုက်ဆံ ရှင်းမယ်၊ ဘီလ်ယူခဲ့ပါဟေ့"

စားပွဲထိုးက ဘီလ်စာရွက်ယူလာပါတယ်။ ကျွန်မကြည့်တော့ ရင်တောင်တုန်သွားပါတယ်။

"ဘုရား....ဘုရား.....သုံးသောင်းကြီးများ တောင်၊ ဘာတွေမို့လဲ"

"ကြွေကလည်း ကွာ....မှာ တာက အစုံဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ ကျမှာ ပေါ့"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကြွေပြောသားပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ သူငယ်ချင်းတွေကို ဖိတ်ရတာလဲ။ နှစ်ယောက်တည်း ကိုယ့်ဘာသာ ဘာလေးညာလေးစား ဘုရားသွားဆို ပြီးတဲ့ ဟာ"

"မွေးနေ့ဆိုတော့ နှစ်ယောက်တည်း ကျင်းပလို့ မှ မကောင်းတာ။ သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း ကျွေးချင်တာပေါ့ကွာ"

"ကျွေးပါ၊ သူဌေးကိုး။ ဟိုက ညပွဲဘီယာတောင် တိုက်ခိုင်းသေးတာ၊

ဒီက အတားမြန်လို့၊ ပိုက်ဆံရှာ ရတာမှ မဟုတ်တာ"

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် အပြန်အလှန် စကားပြော ကောင်းနေတာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့လို့ ။

"ဒီမှာပိုက်ဆံပေးမယ်ဆို"

"ဪ.....မေ့လို့ ဗျာ။ ဒီမှာ စကားကောင်းနေတာ၊ ရော"

အနီးနားမှာ ရပ်နေတဲ့ စားပွဲထိုးကို မေ့နေတာကိုး။

"ကြွေ ဘုရားတောင် မသွားချင်တော့ဘူး။ ပိုက်ဆံတွေ အခုဘာမှ မဟုတ်ဘဲ ကုန်တာနှမြောလို့ ဘုရားသွားရင်လည်း ကုန်ဦးမှာ "

"ကြွေကလည်း ကွာ ပြောပြန်ပြီ။ ကိုယ်ရှာတာ ဘယ်သူ့အတွက်လဲ"

"အဲဒီ ဘယ်သူ့အတွက်ဆိုဆိုပြီး ကိုယ်ကသုံး မရှိရင် ကြွေကိုရှာခိုင်း ဘယ်လိုလို့ ကြွေတို့ အိမ်ထောင်ပြုလို့ ရမှာ လဲ၊ ကိုယ် ဒီလိုသုံးနေရင်ကြွေတော့ စိတ်ညစ်ပြီး အိမ်ထောင်ကျရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

ကျွန်မရဲ့ ပါးစပ်က စကားလုံးတွေက မရပ်မနား သူ့ကို ပြောချချင်လိုက်တာမနည်း။ break လုပ်ထားရလို့ ။

"ဒေါ်ကြွေကြွေတင့် နောက်မှ ပြောစရာရှိတာပြော၊ ချန်ထားဦးသွားမယ်"

သူက ကျွန်မလက်ကိုဆွဲပြီး ဆိုင်အပြင်ဘက် ထွက်လာရင်း ဘုရားသွားဖို့ ကားမှတ်တိုင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ လမ်းတစ်လျှောက် ကျွန်မ မျက်စိထဲမှာ က စားသောက်ဆိုင် စားပွဲပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ မကုန်တဲ့ ဟင်းတွေကို နှမြောနေမိတာကို တွေးနေလို့ ။

ကားတွေကလည်း ဒီနေ့မှ လာခဲ့လိုက်တာ။ ကားမှတ်တိုင်မှာ လည်း လူက တော်တော်များ တယ်။

"ကဲပါ....ကြွေရယ်....ရွှေတိဂုံဘုရားကို ကားငှားသွားတာပေါ့"

ယောက်ျားတွေများ ခက်ရချည်ရဲ့ ။ ဒီလိုပြောတော့မယ်ဆိုတာ ကျွန်မက သိပြီးသား။ ဘာဖြစ်လဲ နည်းနည်းလေး ကားစောင့်ရတာ။

"မသွားဘူးကွာ...အလောတကြီး ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ၊ ပိုက်ဆံတွေ ကုန်ဦးမယ်"

"ဘာဖြစ်လဲ ကြွေရာ....ကုန်ပါလေ့စေ၊ နေကလည်း ပူ ကားကလည်း မလာ၊ ကိုယ်တော့ စိတ်မရှည်ဘူး"

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ပြောနေတာ ကားမှတ်တိုင်ထဲက ခရီးသည် တချို့က ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်နဲ့ ။

"ကြွေက ကပ်စေးမနည်းသင့်တဲ့ နေရာ နည်းနေပြန်ပြီ၊ ဘုရားသွားတာ အေးဆေး သက်သက်သာသာ နဲ့ သွားပါရစေကွာ"

"ဖြောက်.....ဖြောက်"

"တက္ကစီ"

ကျွန်မ တားချိန်ပင် မရတော့။ လက်ဖျောက် အမြန်တီးပြီး တက္ကစီ တစ်စီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ဘယ်လဲ"

"ရွှေတိဂုံဘုရားကို သွားမယ်"

"တစ်ထောင့်နှစ်ရာပေး"

လုပ်ပြန်ပြီ။ သင်းက ဈေးမဆစ်ဘဲတက်တော့မယ်၊ မရဘူး။

"ထောင့်နှစ်ရာများ တယ်၊ နီးနီးလေးပဲဟာ ရှစ်ရာထား"

"မရဘူး အစ်မ.....ဓာတ်ဆီဈေးက ဈေးတက်နေတယ်၊ အစ်မတို့ ကို ပို့ပြီးရင် အပြန်ခရီးသည် မရဘူး"

"အို....ဘာလို့ မရရမှာ လဲ၊ ဘုရားမုခ်ရှေ့ ခဏလေးရပ်၊ ခရီးသည် တွေ ပုံလို့ "

"ဟာ အစ်မရဲ့သူများ ဂိတ်ရှေ့ ကိုယ်လူတင်ရင် ပြဿနာဖြစ်သွားမှာ ပေါ့"

ကျွန်မနဲ့ တက္ကစီသမား ပြောနေတာကို သူကမကျေနပ်တဲ့ ပုံစံနဲ့ အလိုမကျ ဖြစ်နေပါတယ်။

"ကြွေကလည်း ကွာ တန်ပါတယ် တက် တက်"

"မရဘူး.....တစ်ထောင်ထား"

"မရလို့ ပါ အစ်မရာ"

"ကဲပါ ကြွေရာ....လာလာ ထောင့်နှစ်ရာလည်း တန်တယ်၊ ကိုယ်က ကားဝယ်စီးနိုင်တာမှ မဟုတ်လား သိန်းနှစ်ရာတန်ကားကို ထောင့်နှစ်ရာပေးစီးရတာ တန်တယ်"

သူကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီလို့ ။ တစ်ထောင်လောက်နဲ့ ရမယ့် ခရီးကို အတင်းကာရော ကျွန်မလက်ဆွဲ ပြီး ကားပေါ်သို့ တက်ခိုင်းပါတယ်။ ကားပေါ်မှာ ဘုရားရောက်တဲ့ အထိ ကျွန်မ မျက်နှာက စူပုပ်နေလို့ ။

"ကိုယ့်ကိုလေ မပြောချင်တော့ဘူး။ ဒီမှာ ဆစ်နေတာ တစ်ထောင်နဲ့ ရတော့မှာ ၊ ကိုယ် ငှားမှန်းသိလို့ ဟိုက ဈေးမချတာ၊ ဒီလောက် ကက တွေပေါတာ"

"ကြွေ ဘုရားလာတာ၊ ကြွေမွေးနေ့အတွက်လေး ဈေးဆစ်ဖို့ လာတာ မှ မဟုတ်တာ"

"ဟုတ်တာ မဟုတ်တာ အပထား၊ ကြွေတော့ ကိုယ်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြု ဖို့ ကို ဒီလိုလက်ဖွာနေရင်တော့ စဉ်းစားရတော့မယ်"

"စဉ်းစားဗျာ စဉ်းစား...."

အံ့မယ်၊ သူက ကျွန်မပြောတာကို စိတ်မဆိုးတဲ့ အပြင် ရယ်လို့ မော လို့ ပြောမယ့်သာပြောရတာ ဘုရားပေါ်ရောက်တော့ ကျွန်မမွေးနံ့ရှေ့မှာ ရေခပ်ပေး၊ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပေးနဲ့ အဟုတ်သား။

စကားတွေများ

ပြော.....ပြောရလွန်းလို့

အဲဒီလို

ပြောရတာကိုပဲ

ကျေနပ်နေရချည်သေးရဲ့ ကွယ်။

(၂)

အိမ်ထဲမှာ တော့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ
သာ.....

"မေမေကလည်း ပေးပါ၊ သမီးတိုက်ပါ့မယ်"

အင်္ကျီကို မီးပူတိုက်နေတဲ့ မေမေလက်ထဲက မီးပူကို ကျွန်မက ဆွဲယူ
လိုက်တယ်။

"သမီးလေး.....နေ နေ..... မေမေပဲ တိုက်မယ်၊ သမီးဖေဖေက သူ့
အင်္ကျီလက်ကို မီးပူတိုက်ရင် ကော့နေမှ ၊ သမီးမမတွေ အပျိုတုန်းက ဒီ
လို မီးပူတိုက်ပေးရင် ကြိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ မေမေကိုယ်တိုင်တိုက်
ပေးမှ "

ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ မှတ်မိသလောက် သိသလောက်၊ ဖေ ဖေ ဦးဖေမောင်တင့်က မေမေ ဒေါ်ခင်ဝေလွင်လုပ်ပေးမှ သဘောကျတာ ၊ ဟင်းချက် ထမင်းချက်ဆိုလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။

"မေမေကသာ ဖေဖေကို အိမ်ရှင်မ ပီသစွာ ပြုစုနေတာ။ ဖေဖေက ကျတော့ မေမေ့ကို ဘာဝိုင်းလုပ်ပေးလဲ။ သားသမီးခြောက်ယောက်စလုံး ကို မေမေပဲ ရှာကျွေးရတာ။ ဖေဖေကလစာအပ်ရုံပဲ ရှိတာ။ သူငယ်ချင်း တွေနဲ့ သွား လာလိုက်၊ ခြင်းခတ်လိုက်နဲ့ ဟာ"

ကျွန်မရဲ့ မေမေဟာ တကယ့်ကို အိမ်ထောင်ရှင်မ ပီသသူပါ။ ဖေဖေ ရဲ့ အစိုးရအလုပ်လစာ တစ်ခုတည်းနဲ့ မိန်းမသားချည်းခြောက်ယောက် မွေးထားတဲ့ သမီးတွေကို ဘွဲ့ရ၊ လူတစ်လုံးသူတစ်လုံးဖြစ် အောင် နေနိုင်ဖို့ မေမေရဲ့ ကြိုးစားမှုတွေကို မေ့ပစ်လို့ မရတာပေါ့။ အရပ်ထဲ နေပြန် တိုးပေး ဈေးထဲမှာ အထည် ဆိုင်ဖွင့်စသဖြင့် အလုပ်တွေကို မေမေ့ကို မ နားရအောင် အိမ်မှုကိစ္စတာဝန်တွေအတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးရ။

"သမီးရဲ့ ၊ သမီးဖေဖေကို အဲဒီလိုမပြောရဘူး၊ သမီးဖေဖေဟာ ဝန်ထမ်းထဲမှာ ရိုးသားတဲ့ ဝန်ထမ်း၊ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်အောင် ဘာမှ မလုပ်ဘဲ သူရတဲ့ လစာနဲ့ မေမေ့ကို ပုံအပ်ပြီး သမီးတွေ မျက်နှာမငယ်ရ အောင် နေခဲ့သူကွဲ့။ ဒီနေ့ထိ သမီးရဲ့ ဖေဖေမှာ လူမှုရေးဖောက်ပြန်တာမျိုး မေမေ မတွေ့ရဘူး။ သားကို သခင် လင်ကို ဘုရားလို့ ဆိုတယ်မဟုတ်လား၊ မေမေက ကိုယ့်ခင်ပွန်းအတွက် အမြဲတမ်း ဒီအတွက် ဂုဏ်ယူလို့ မဆိုးဘူး"

မေမေပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်မ ဘဝတစ်လျှောက်မှာ ဖေဖေဟာ အရက်မူးတာ၊ မိန်းမကို ရိုက်တာ သားသမီးကို မာန်မဲတာမျိုး မတွေ့ခဲ့ဘူး။ ပြီးတော့ ဘွားဘွားနဲ့ ဘိုးဘိုး ဦးစိန်မောင်တင့်ရှိသေး....

"စကားကျယ်ကျယ်နဲ့ လက်စသတ်တော့ မြေးအဘိုး သားအမိစကား ပြော နေကြတာကိုး"

အိမ်ထဲကနေ ဘွားဘွားဒေါ်မြရင်က ထွက်လာပါတယ်။ ဘွားဘွားရဲ့ လက်ထဲမှာ ပဝါတစ်ထည်ကို ကိုင်ထားလို့ ၊ ပဝါကနှစ်ပရိစ္ဆေဒ အတော်ကြာပြီ ထင်ပါတယ်။

"သေတ္တာတွေ ရှင်းရင်းဘွားဘွား ဒီပဝါလေးကိုတွေ့တာ။ မသုံးဖြစ် တာတောင် ကြာလှပေါ့။ ဒီပဝါလေးက မြေးရဲ့ ဘိုးဘိုးက ဘွားဘွားကို မြသပိတ်တောင် ဘုရားပွဲတုန်းက လက်ဆောင်အဖြစ် ဝယ်ပေးတာလေ ။ သူတို့ အဖေက သိပ်သိတတ်တာ ဘယ်သွားသွား ဇနီးမယားအတွက် ကော၊ မြေးတို့ အဖေ အတွက်ပါအမြဲ စားစရာ သောက်စရာ တစ်ခုခုပါ တယ်ကွဲ့။ ဒါကိုက ချစ်ဖို့ ကောင်းတာ"

ကြားရတော့မယ် ဘွားဘွားဆီက ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီး ဘိုးဘိုးက လူပျိုဘဝက ဘယ်လောက် မယ်ဒလင်တီးကောင်းတာ၊ အဲဒီခေတ်က အ ပျိုတွေက ဘိုးဘိုးကို ဘယ်လိုပိုးတာ၊ ဘွားဘွားကို လူကြီးတွေက အခြား လူနဲ့ သဘောတူတုန်း ဘိုးဘိုးကို ခိုးပြေးခိုင်းတာ။ စုံစီနဖာကို ဘွားဘွား က ပြောတော့မှာ ။

"ဘွားဘွားကျတော့ နံနက်တစ်ခါ၊ ညနေတစ်ခါ ဘုရားပန်းလဲတာ၊ ဘုရားရှိခိုးတာ နေ့စဉ်မပြတ်ဘူး၊ ဘိုးဘိုးကျတော့ တစ်ခါမှ ဘုရားရှိခိုး တာ မရှိဖူးဘူး၊ ဘွားဘွားကို ဆူသေးဟောက်သေးနဲ့ ။ ဘိုးဘိုးနဲ့ သူငယ် ချင်းတွေက တောင် ပြောသေး၊ ဘိုးဘိုးက တစ်သက်လုံးအလုပ်ကို ဟုတ် တိပတ်တိ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး တဲ့ "

ဘွားဘွားက ရုတ်တရက်ပြီးရင်းမှ ချောင်းအနည်းငယ်ဆိုးလိုက်ပါ တယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့ ။ ဘွားဘွားမှာ က ရင်ကျပ်ရောဂါ ရှိနေတာ။

ဘွားဘွားက အမောပြောတော့ တစ်ခုခု ပြောမယ့်ပုံစံပါပဲ။

"ကိုယ်ချစ်လို့ မြတ်နိုးလို့ ယူတဲ့ ခင်ပွန်းကို ဘွားဘွားက သူ့အလိုလို က်ရမှာ ပေါ့ကွယ်။ သူ့ဝသီကိုက စကားပြောမယ်၊ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေ အများကြီးထားမယ်၊ ရပ်ကွက်အကျိုးတွေလုပ် မယ်။ အတ္တထက် ပရအကျိုးတွေကို သူကသယ်ပိုးနေတာပဲ။ ဒီတော့ မြေး ရဲ့ ဘိုးဘိုးကို ဘွားဘွားကျေနပ်တယ်။ ဪ.....ငါ့ခင်ပွန်းဟာ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟတွေတိုးလို့ ငါပါမိတ်ဆွေတွေရပါလား၊ သူ့ရဲ့ လူမှုရေးတွေကြောင့် သူ အသက်ရှည်နေပါလား။ ပြီးတော့ မြေးရဲ့ ဖေဖေကိုလည်း သူက ဖ ခင်ပီသစွာ ကျင့်ကြံနေထိုင်ခဲ့တာပဲ။ မြေးရဲ့ ဖေဖေဟာ ဘိုးဘိုးကြောင့် မျက်နှာမငယ်ခဲ့ရဘူး။ ဘွားဘွားကလည်း ဘိုးဘိုးကို မယ်တစ်ထမ်း မောင်တစ်ရွက် ဆိုတာမျိုး ဖြစ်ချင်တာလည်း ပါတာပေါ့ကွယ်"

ဘွားဘွားခမျာ ဒီလောက် စကားအရှည်ကြီး ပြောရတာ မမောတဲ့ အလားပါပဲ။ ကျေနပ်နေလို့ ပီတိ ဖြစ်နေလို့ ။

ဒါကြောင့် လည်း ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူ မင်းနိုင်ဦးနဲ့ ဘွားဘွားက အကြောတည့်တာ။

ဟိုက ဘွားဘွား ပြောသမျှကို နားထောင်ရင်း ဆန့်ကျင်ဘက်မျိုးမပြော။ သူကပြောသေးရဲ့ ၊ လူကြီးဆိုတာ သူတို့ ပြောမယ့် စကားကို နားထောင်ပေးမယ်သူကို ရှာနေတာ၊ ကိုယ်က နားထောင်ပေးရမှာ ပေါ့တဲ့ ။

"သမီး ခင်ဝေလွင်နဲ့ ညနေကျရင်တော့ သမီးရဲ့ ယောက်ျားကော သူတို့ အဖေပါထမင်းမြိန်မှာ ပဲ။ ထမင်းလက်သုပ် သုပ်မယ်။ သူတို့ သားအဖ နှစ်ယောက် သိပ်ကြိုက်တာ"

ခုထိ ဘွားဘွားလည်း အသက်သာကြီးတယ် မလုပ်ပါနဲ့ ဆိုမရ။ ဘိုး

ဘိုးအတွက် တစ်ခါတလေ ထမင်းဟင်းချက်ပေးတုန်း။ အိမ်ထောင်ကျ သွားတဲ့ အစ်မတွေနဲ့ တူတွေ တူမတွေ လာလေ ပိုဆိုးလေပဲ။ ဘွားဘွား ကော ဘိုးဘိုးကော မြေးတွေ မြစ်တွေကို ချက်ကျွေးတာ ပျော်မဆုံး မော် မဆုံးပဲ။

အဲဒီလို ဘွားဘွားတို့ မေမေတို့လို ဘဝမျိုး ကျွန်မသာဆိုပြီးရော။ ကျွန်မချစ်သူ ကိုမင်းနိုင်ဦးနဲ့ ယူရင် ဒီလိုမျိုးမှ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားလို့ ။

ကျွန်မအဖို့ မတွေ့ချင်လို့ မှ မရတာ။

"မင်းလက်ရာကတော့ ငယ်ငယ်တုန်းက အတိုင်းပဲ"

ဘိုးဘိုးက ထမင်းသုပ်ကို စားရင်း ဘွားဘွားကို ချီးကျူးလိုက်တယ်။ ဘွားဘွားကတော့ ကျေနပ်နေလို့ ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေကတော့ ထမင်းသုပ် ကိုပဲ စားလို့ ဘာစကားမှ မဆို။

"အေးကွာ.....ဒီလို ထမင်းသုပ်ကို စားရတော့၊ အိမ်ထောင်ကျသွားတဲ့ မြေးမတွေကို သတိရသား"

"အဖေကသာ သတိရနေ၊ ဟိုက သူတို့ သားတွေ သမီးတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကိုတောင် မေ့နေမှာ "

ကျွန်မရဲ့ ဖေဖေစကားကို ဘိုးဘိုးက ပြုံးလိုက်တယ်။

"ကဲ.....အဲ့ဒါတွေထားဦး၊ ဖေမောင်တင့်ရေ....မင်း မွေးထားတဲ့ ငါ့မြေး မိန်းကလေးခြောက်ယောက်မှာ အခုမြေး ကြွေကြွေတင့် တစ်ယောက်ပဲ ကျန်တော့တာ၊ သူကလည်း သူ့ချစ်သူနဲ့ သူ ဖြစ်နေပြီး ဒီတော့ ကိုယ်က မိန်းကလေးရှင်ပီပီ အချိန်ကို ကြာကြာဆွဲမထားနဲ့ ကွ၊ လူသိပ်ပြောလာရင် မကောင်းဘူး"

ဘိုးဘိုးက ဟင်းချိုတစ်ခွက်ခပ်သောက်လိုက်ပါတယ်။

"သမီး ဘိုးဘိုးပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ သမီးတို့ က တက္ကသိုလ်မှာ က တည်းက ဒီလောက်ထိတွဲလာကြ တာ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် မယူဖြစ်ရင် ကိုယ်ပဲ အရှက်ရမှာ လို့ မေမေထင်တယ်"

ကျွန်မက မေမေမျက်နှာကို ကြည့်ရင်း....

"ကိုမင်းနိုင်ဦးက ပိုက်ဆံသုံးတာ အရမ်းလက်ဖွာတယ်၊ သူငယ်ချင်း တွေကိုလည်း ရှေ့နောက်မကြည့် သူက ဒိုင်ခံကျွေးတော့တာပဲ၊ နည်းနည်းပါးပါး ချွေတာ ခိုင်းလို့ မရဘူး၊ ဒါမျိုးက သမီးရည်းစားချစ်သူ ဘဝမျိုးပဲ ကောင်းတာ၊ လူလွတ်မဟုတ်တဲ့ အိမ်ထောင်သည် ဘဝမျိုးကျ ရင် မလွယ်ဘူး။ သမီးတော့ တော်ကြာ အိမ်ထောင်ကျမှ ချေးရငှားရ ပေါင်ရနှံရနဲ့ ဆို ပြီးရော"

"ဒီမှာ မြေးရဲ့ ဘိုးဘိုးသိသလောက်တော့မင်းနိုင်ဦးက အလုပ်ကြိုး စားသားပဲ။ လူပျိုဘဝဆိုတော့ သူရှာတာ သူသုံးမှာ ပေါ့ကွယ်။ အိမ်ထောင်သည် ဘဝဆိုရင် သူ့ဘာသာသူ ရှေ့ရေးနောက်ရေးတွေ တွေးပြီး ဆင်ခြင်သွားလိမ့်မယ် စိတ်ချ"

ဘိုးဘိုးကတော့ ကျွန်မပြောတဲ့ စကားကို ဘာမှ မဖြစ်သလိုနဲ့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဘိုးဘိုးမသိဘူးနော်၊ ပိုက်ဆံကို ပက်ခနဲ သုံးပစ်တာ ဘရိတ်အုပ်လို့ ကို မရဘူး၊ သူ့လက်က ဖျောက်လို့ မလွယ်ဘူး"

"မြေးကြွေကြွေတင့်....ယောက်ျားဆိုတာ သူတို့ မှာ ဝါသနာတစ်ခုစီ တော့ ရှိကြတာပဲ။ အေး....အဲဒီ ဝါသနာမီဇက ကိုယ့်အတွက် ကိုယ့်မိသားစုအတွက် အကျိုးမယုတ်ရင်ပြီးတာပဲ"

ဘိုးဘိုးစကားလည်း ဆုံးရော ဖေဖေက ကျွန်မကိုကြည့်ရင်း....

"ဒီလို လုပ်ပါလားသမီး.....ယောက်ျားဆိုတာ ဘယ်လိုသဘာဝလဲ သိအောင် အိမ်ထောင်ကျနေတဲ့ သမီး အစ်မငါးယောက်အိမ်တွေမှာ ခဏလောက် တစ်အိမ်စီ သွားလေ့လာကြည့်ပါလား။ တစ်အိမ် အိမ်မှာ တစ်ရက်တန် သည် နှစ်ရက်တန်သည် ပေါ့။ အဖြေတစ်ခုတော့ ထွက်လာမှာ ပဲ"

"ဟုတ်တယ် ငါ့သား....မင်းပြောတဲ့ အကြံ မဆိုးဘူး။ မြေးရေ.....ဘိုးဘိုးလည်း သဘောတူတယ်"

ဘွားဘွားနဲ့ မေမေကတော့ ဘာမှ ဝင်မပြော ကျွန်မအဖို့ ကတော့ အစ်မတွေ အိမ်ထောင်ကျပြီး အစ်မတွေ ရှိရာကို သွားသွားလာလာ သိပ်အကြာကြီး မနေဖူးတာမို့ တူတွေ တူမတွေ အစ်မတွေရဲ့ ယောက်ျားတွေ အကြောင်း လေ့လာတာဟာ ကိုယ့်အတွက် မမှားဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါတယ်။

တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားမှာ သေချာပါရဲ့ ။
